

OPPONENSI VÉLEMÉNY

Szalóki István A területi államigazgatás megújításának perspektívái és alternatívái: „Avagy ki lesz a gazda a réten?!” című tudományos diákköri dolgozatához

A dolgozat elemzése formai szempontból

A dolgozat a tanulmányokkal kapcsolatban támasztott formai követelményeknek alapvetően megfelel, az előírt betűtípussal, betűmérettel, sorközzel, illetve sorkizártan van megírva. A terjedelem is a meghatározott kereten belül van, és a téma összetettsége, részletes kifejtése indokolja is.

Az arányok megfelelően vannak beosztva, a legtöbbet az elmúlt tizenkét év változásaival foglalkozik a szerző. Jól áttekinthető a tagolás, elválnak egymástól az egyes részek (címek és alcímek). A betűtípusbeli, betűméretbeli kiemelések, a helyesen alkalmazott idézetek is segítik a tartalmi megértést. Elkülönül a tartalomjegyzék, az irodalomjegyzék, az ábrákkal ellátott melléklet, valamint a lábjegyzetek is.

Nagyon tetszett, hogy prezentációként szépen megszerkesztett diasor is segítette a nem mindig könnyű téma áttekintését, azáltal, hogy lényegre törő vázlatpontokat, ábrákat és képeket tartalmaz.

A dolgozat tartalmi jellegzetességei

A dolgozat címét nagyon érdekesnek találtam. Első része tematikusan megjelöli, mivel is fog a munka foglalkozni. Ami a második részét illeti, először nem igazán értettem, hogyan kapcsolódik ehhez. Éppen ezért figyelemfelkeltő, mert ha végigolvassuk a dolgozatot, megkapjuk a választ a kérdésre.

A dolgozatíró munkája elején nagyon helyesen tisztázza az alapvető kérdéseket. Kiindulópontként meghatározza a közigazgatás fogalmát és leírja a téma megértéséhez szükséges mértékben a közigazgatás szervezetrendszerét. Majd megjelöli dolgozata szűkebb témáját, amely „az államigazgatás területi szintjének fejlődésével foglalkozik a rendszerváltástól kiindulva napjainkig.” Ehhez a tartalmi kifejtés során tartotta is magát.

Nagyon tetszett, hogy a szerző nemzetközi kitekintést csinált. Ez szerkezetileg többféle módon is lehetséges, Szalóki István azt a megoldást választotta, hogy írása elején helyezte el a nemzetközi példák leírását, ezzel bemutatva néhány alternatívát, és megalapozva a magyar rendszerről szóló kifejtés fogalmi rendszerét.

A téma kifejtése logikus és követhető azáltal, hogy a dolgozatíró időrendi sorrendben mutatja be a magyar közigazgatás, azon belül pontosabban az államigazgatási alrendszer területi szintjére vonatkozó szabályozást, a történeti áttekintéstől egészen a legaktuálisabb jogszabályi változtatásokig.

A szerző igényes, tudományos nyelvezetet használ, ugyanakkor dolgozata nem tartalmaz feleslegesen idegen szavakat. A jobb megértést szolgálja az is, hogy szemléltetésként a mellékletben több ábrát is találhatunk.

Szalóki István tanulmánya elkészítéséhez magyar szakirodalmat használt, hiszen legrészletesebben a magyar államigazgatás területi szintjére vonatkozó kérdéseket vizsgált. Emellett – mivel ezen a téren viszonylag gyorsan változik a szabályozás – felhasználta a kapcsolódó jogszabályokat, jogforrásokat is.

Véleményem szerint látszik, hogy a dolgozatíró kellő rálátással rendelkezik és alapos kutatást végzett a témával kapcsolatban, kellőképpen rendszerezve a szakmai ismereteket. Ezt mutatja az is, hogy a végén – a tömör összefoglalást követően - saját megoldási módot is javasol, amelyet indokolással igyekszik tartható, védhető állásponttá tenni.

Hogy „ki lesz a gazda a réten”, az kiderül a tanulmányból, de az biztos, hogy a téma jó gazdára talált Szalóki István személyében.

Mindezeket figyelembe véve Szalóki István dolgozatát érdemesnek tartom az Országos Tudományos Diákköri Konferenciára való továbbjutásra.

Debrecen, 2010. november 03.

Papp Olga
opponens